

6. Η μεταστροφή του Παύλου Άνοιγμα του Χριστιανισμού στον εθνικό κόσμο

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- την αρχική δράση και για τη μεταστροφή του Αποστόλου Παύλου
- την εξιστόρηση αυτών των γεγονότων από τον ίδιο τον Απόστολο
- την προετοιμασία του να ασκήσει ιεραποστολικό έργο στους εθνικούς, καθώς και για την πρώτη του ιεραποστολική δράση στη Μ. Ασία.

Ενώ οι διώξεις συνεχίζονταν, οι χριστιανοί είδαν στο πρόσωπο ενός διώκτη, του Σαούλ ή Σαύλου, τη βοήθεια που περίμεναν από το Θεό. Αυτός είδαμε ότι ήταν ο νέος που φύλαγε τα ρούχα όσων λιθοβολούσαν τον Στέφανο. Αυτός ο διώκτης του μηνύματος του Χριστού θα γινόταν ο μεγαλύτερος κήρυκας Του μέχρι τα πέρατα της οικουμένης.

α. Σαούλ ο Φαρισαίος, διώκτης των χριστιανών

Ο Σαύλος επικροτούσε τη θανάτωση του Στεφάνου ... Ο Σαούλ ρήμαζε την εκκλησία. Έμπαινε με τη βία στα σπίτια, έσερνε έξω άντρες και γυναίκες και τους έριχνε στη φυλακή (Πράξ. 8,1-3), ή με λόγια του ίδιου του Αποστόλου:

Ασφαλώς ακούσατε για τη διαγωγή μου όσο ανήκα στην ιουδαϊκή θρησκεία, πως κατεδίωκα με πάθος την εκκλησία του Θεού και προσπαθούσα να την εξαφανίσω. Και πρόκοβα στον Ιουδαϊσμό πιο πολύ από πολλούς συνομήλικους συμπατριώτες μου, γιατί είχα μεγαλύτερο ζήλο για τις προγονικές μου παραδόσεις (Γαλ. 1,13-14).

Περιτιμήθηκα βρέφος οκτώ ημερών· γεννήθηκα Ισραηλίτης από τη φυλή Βενιαμίν· Εβραίος γέννημα θρέμμα· ως προς την εξήγηση του Νόμου ανήκα στους Φαρισαίους· με ζήλο κατεδίωκα την εκκλησία κι ήμουν άμεμπτος σε ό,τι αφορά την τήρηση του Νόμου (Φιλιπ. 3,5-6).

Ο Σαούλ γεννήθηκε στην Ταρσό της Κιλικίας, από Ιουδαίους γονείς, το 5 με 15 μ.Χ. Ο πατέρας του είχε αποκτήσει τη ρωμαϊκή υπηκοότητα, την οποία κληρονόμησε ο γιος του μαζί με τα προνόμια που τη συνόδευαν. Η Ταρσός εκείνη την εποχή ήταν εμπορικό και πολιτιστικό κέντρο και είχε δεχθεί έντονες επιδράσεις του ελληνικού πολιτισμού. Ανατράφηκε σύμφωνα με τις ιουδαϊκές θρησκευτικές παραδόσεις, δίδαχθηκε όμως και την ελληνική γλώσσα και φιλοσοφία. Στην εφηβική του ηλικία πήγε στα Ιεροσόλυμα και μαθήτευσε κοντά στο φημισμένο νομοδιδάσκαλο Γαμαλιήλ. Εκείνη ήταν η εποχή του λιθοβολισμού του Στεφάνου. Ο Σαούλ έγινε φανατικός διώκτης των χριστιανών, όχι μόνο στα Ιεροσόλυμα, αλλά και έξω απ' αυτά, όπου οι διωκόμενοι ζητούσαν καταφύγιο.

β. Ο διώκτης γίνεται χριστιανός: η μεταστροφή του Σαούλ και η αρχή της δημόσιας δράσης του

Η μεταστροφή ενός ανθρώπου, από την πατροπαράδοτη πίστη του σε μια άλλη που καταδίωκε με μανία, είναι μια προσωπική περιπέτεια με αδιανόητες εναλλαγές βιωμάτων. Μόνον ο

ίδιος θα μπορούσε να τη διηγηθεί. Ας αφήσουμε, λοιπόν, τον ίδιο, τον μετέπειτα Απόστολο Παύλο, να μας αποκαλύψει τα γεγονότα, όπως το έκανε στους συμπατριώτες του (Πράξ. 22,4-16):

Την πίστη των χριστιανών την κατεδίωξα μέχρι θανάτου, συλλαμβάνοντας και κλείνοντας στις φυλακές άντρες και γυναίκες, όπως μπορεί να μαρτυρήσει και ο Αρχιερέας και όλο το Μέγα Συνέδριο. Απ' αυτούς πήρα και επιστολές συστατικές για τους αδελφούς μας τους Ιουδαίους στη Δαμασκό, και πήγαινα να φέρω στην Ιερουσαλήμ δεμένους και τους εκεί χριστιανούς για να τιμωρηθούν. Καθώς πήγαινα και πλησίαζα στη Δαμασκό, ξαφνικά κατά το μεσημέρι άστραψε γύρω μου δυνατό φως από τον ουρανό. Έπεσα στη γη κι άκουσα μια φωνή που μου έλεγε: «Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;» Κι εγώ απάντησα: «ποιος είσαι, Κύριε;» Η φωνή μου είπε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς ο Ναζωραίος, που εσύ τον καταδιώκεις». Όσοι ήταν μαζί μου είδαν το φως και φοβήθηκαν· δεν άκουσαν όμως τη φωνή εκείνου που μιλούσε. Εγώ είπα: «Τι να κάνω, Κύριε;» Τότε ο Κύριος μου απάντησε: «Σήκω και πήγαινε στη Δαμασκό. Εκεί θα μάθεις όλα όσα σου όρισε ο Θεός να κάνεις». Καθώς δεν έβλεπα από τη λαμπρότητα του φωτός εκείνου, μ' έπιασαν από το χέρι αυτοί που ήταν μαζί μου και με οδήγησαν στη Δαμασκό.

Εκεί ζούσε κάποιος Ανανίας, άνθρωπος που ακολουθούσε πιστά όσα λέει ο Μωσαϊκός Νόμος, και τον τιμούσαν όλοι οι Ιουδαίοι που κατοικούσαν στη Δαμασκό. Αυτός ήρθε να με συναντήσει, στάθηκε μπροστά μου και μου είπε: «Σαούλ, αδελφέ μου, απόκτησε πάλι το φως σου». Κι εγώ την ίδια στιγμή βρήκα το φως μου και τον κοίταξα. Κι αυτός μου είπε: «Ο Θεός των πατέρων μας σε διάλεξε να γνωρίσεις το θέλημά του, να δεις εκείνον που το εκπλήρωσε και ν' ακούσεις τη φωνή από το ίδιο του το στόμα. Γιατί εσύ θα γίνεις μάρτυράς του, και θα μαρτυρήσεις σ' όλους τους ανθρώπους αυτά που είδες και άκουσες. Και τώρα, τι καθυστερείς, σήκω και βαφτίσον και ομολόγησε ότι αυτός είναι ο Κύριος, για να καθαριστείς από τις αμαρτίες σου».

Αμέσως μετά από τα γεγονότα αυτά, ο Σαούλ έγινε ο γνωστός σε όλους ως Απόστολος Παύλος. Άρχισε να κηρύττει στις συναγωγές της Δαμασκού ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, εκπλήσσοντας τους Ιουδαίους που τον ήξεραν ως τρομερό διώκτη των χριστιανών και προκαλώντας την οργή τους. Οι χριστιανοί αναγκάστηκαν να τον φυγαδεύσουν από τα τείχη της πόλης μέσα σε ένα καλάθι. Αποσύρθηκε στην έρημο της Αραβίας, για να προετοιμαστεί για το έργο που του είχε ανατεθεί, να κηρύξει στους εθνικούς τη νέα πίστη. Ξαναγύρισε στη Δαμασκό και δίδαξε για τρία χρόνια. Μετά ταξίδεψε στα Ιεροσόλυμα, όπου γνώρισε τον Πέτρο και τον Ιάκωβο. Η δυσπιστία των εκεί χριστιανών διαλύθηκε μετά την παρέμβαση του Βαρνάβα. Επειδή όμως κινδύνευε η ζωή του, οι χριστιανοί τον φυγάδευσαν στην περιοχή της Συρίας και Κιλικίας.

Ρωμαϊκή οδός που οδηγούσε στη Δαμασκό.

γ. Η πρώτη ιεραποστολική δράση του Παύλου στην Κύπρο και στη Μ. Ασία

Το 47 μ.Χ. η Εκκλησία της **Αντιοχείας** κάλεσε τον Απόστολο Παύλο να αναλάβει μαζί με τον Βαρνάβα ιεραποστολικό έργο. Οι δύο Απόστολοι, αφού πήραν την ευλογία και τις ευχές της Εκκλησίας, ξεκίνησαν για την **Κύπρο** (δες το χάρτη των περιοδειών στην επόμενη ενότητα). Διέσχισαν

σαν όλο το νησί κηρύσσοντας στις εβραϊκές συναγωγές με μεγάλη απήχηση. Στην **Πάφο** ασπάστηκε το Χριστιανισμό και ο Ρωμαίος ανθύπατος Σέργιος Παύλος (*Πράξ.* 13,4-12).

Από την Πάφο ο Παύλος και οι συνοδοί του πέρασαν με πλοίο στην **Πέργη της Παμφυλίας** και από εκεί προχώρησαν στην **Αντιόχεια της Πισιδίας**. Στη συναγωγή της πόλης ο Παύλος, αφού έκανε μια αναδρομή στην ιστορία του ισραηλιτικού λαού και στη δράση του Ιωάννη του Προδρόμου, τόνισε ότι οι Γραφές μιλούσαν για τον ερχομό του Χριστού και την Ανάστασή Του και κάλεσε τους Ιουδαίους να αποδεχθούν το μήνυμα του Χριστού. Οι εθνικοί της πόλης ζήτησαν να μάθουν τι σήμαιναν όσα είχε πει και, σύντομα, πολλοί απ' αυτούς δέχτηκαν το λόγο του Κυρίου και έγιναν χριστιανοί. Αυτό όμως εξόργισε τους Ιουδαίους, που εξανάγκασαν τους Αποστόλους να φύγουν από την πόλη και να κατευθυνθούν στο Ικόνιο (*Πράξ.* 13,13-52).

Παρά και τις εκεί αντιδράσεις των Ιουδαίων, οι Απόστολοι κήρυξαν για αρκετό καιρό στην πόλη και, όταν πλέον υπήρχε κίνδυνος για τη ζωή τους, έφυγαν για τα **Λύστρα**. Στην πόλη αυτή οι εθνικοί, νομίζοντας ότι οι Απόστολοι ήταν θεοί, θέλησαν να τους προσφέρουν θυσία. Ο Απόστολος Παύλος, όμως, τους εξήγησε την αλήθεια για τον Θεό. Οι κάτοικοι απογοητευμένοι και εξοργισμένοι λιθοβόλησαν τους δύο Αποστόλους, που μόλις διέφυγαν το θάνατο (*Πράξ.* 14,1-20). Από εκεί επισκέφτηκαν τη **Δέρβη** και, στη συνέχεια, όλες τις πόλεις απ' όπου είχαν περάσει, στηρίζοντας τους πιστούς και χειροτονώντας πρεσβυτέρους για να συνεχίσουν το έργο τους. Τέλος, επέστρεψαν με πλοίο στην **Αντιόχεια της Συρίας**.

Είχαν περάσει δύο περίπου χρόνια από την έναρξη της πρώτης περιόδου και τα αποτελέσματά της ήταν σημαντικά, όπως ανακοίνωσαν οι Απόστολοι στην Εκκλησία της Αντιοχείας: «Ο Θεός άνοιξε την πόρτα της πίστης και στους εθνικούς» (*Πράξ.* 14,27). Το μήνυμα του Ευαγγελίου εξαπλωνόταν πλέον οριστικά έξω από τα όρια του ιουδαϊκού κόσμου και η Εκκλησία άρχισε να αποκτά συνείδηση της οικουμενικότητάς της. Αυτή όμως η εξέλιξη δημιούργησε προβληματισμούς και αντιδράσεις, που οδήγησαν την Εκκλησία να συγκαλέσει Σύνοδο για να βρεθεί μια λύση.

Ο Απόστολος Παύλος, Ιερά Μονή Σταυρονικήτα Αγίου Όρους.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Ο Σαούλ, μορφωμένος Φαρισαίος και αναθρεμμένος με τις ιουδαϊκές παραδόσεις, ήταν παρών στο λιθοβολισμό του Στεφάνου και στη συνέχεια έγινε ο μεγαλύτερος διώκτης των χριστιανών στα Ιεροσόλυμα και στη γύρω περιοχή.
- Στο δρόμο για τη Δαμασκό, όπου πήγαινε για να καταδιώξει τους χριστιανούς, του εμφανίστηκε ο αναστημένος Χριστός και αυτό το γεγονός άλλαξε για πάντα τη ζωή του. Ο ζηλωτής διώκτης μεταστράφηκε στο μεγαλύτερο κήρυκα του Ευαγγελίου στους εθνικούς. Για το έργο αυτό προετοιμάστηκε με θαυμαστό τρόπο.
- Η Εκκλησία της Αντιοχείας έδωσε την ευλογία και την ευχή της στους Αποστόλους Παύλο και Βαρνάβα να κηρύξουν στην Κύπρο και στη Μ. Ασία. Η επιτυχία του κηρύγματος απέδειξε ότι και οι εθνικοί μπορούσαν να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, αλλά δημιούργησε και προβλήματα που έπρεπε να αντιμετωπιστούν.

ΚΕΙΜΕΝΑ

Πώς είδε τη μεταστροφή του Παύλου ένας σύγχρονος μελετητής

Μόλις είδε ότι ο ζήλος του ήταν λανθασμένος, αποφασίζοντας γρήγορα, κατατάσσεται στην υπηρεσία του νικητή. Όχι θρήνοι για την κομματιασμένη ζωή του, ούτε απελπισμένα διαβήματα, αλλά έργα ... Ο ουράνιος κληρικός τον συνέλαβε, τον εδάμασε, όπως δαμάζουν μια για πάντα εκείνα τα άγρια άλογα, που, ύστερα, υπακούουν πρόθυμα στον καβαλάρη τους, πειθαρχούν και στο ελάχιστο νεύμα του. Όταν ο Σαούλος σηκώθηκε από χάμω, ήταν για πάντα ένας πιστός ακόλουθος του Ιησού, για όλους τους αιώνες.

(J. Holzner, Παύλος, εκδ. Δαμασκός, Αθήνα, 1973, σ. 49)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Συντάξτε ένα μικρό βιογραφικό σημείωμα για τον Απόστολο Παύλο και στη συνέχεια να επισημάνετε στοιχεία από την προσωπικότητά του που άλλαξαν μετά τη μεταστροφή του.
2. Προσπαθήστε να καταγράψετε τα συναισθήματα του Αποστόλου Παύλου όταν ξεκινούσε το ταξίδι του για τη Δαμασκό και, στη συνέχεια, όταν άρχιζε το ιεραποστολικό του έργο. Μπορείτε να βοηθηθείτε διαβάζοντας το αντίστοιχο κεφάλαιο από το βιβλίο του J. Holzner, Παύλος.
3. Διαβάστε τα χωρία Πράξ. 13,1-3 και 14,27. Με ποιες προϋποθέσεις ξεκίνησαν και πώς ολοκλήρωσαν το έργο τους ο Παύλος και ο Βαρνάβας; Τι συμπεραίνετε για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται μια ιεραποστολή;
4. Υπάρχουν σήμερα χριστιανοί στα μέρη από τα οποία πρωτοξεκίνησε ο Απόστολος Παύλος; Ερευνήστε την κατάσταση του Χριστιανισμού στη Συρία (18% χριστιανοί, νάος του Αποστόλου Παύλου στη Δαμασκό, μονές, Πατριαρχείο Αντιοχείας).

7. Η Αποστολική Σύνοδος: συλλογική λήψη αποφάσεων

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- τα γεγονότα που προηγήθηκαν και δημιούργησαν την ανάγκη να συγκληθεί η Αποστολική Σύνοδος
- τον τρόπο με τον οποίο έγινε η Σύνοδος και για την απόφαση στην οποία κατέληξε
- τη σημασία της Αποστολικής Συνόδου.

Σε προηγούμενη ενότητα είδαμε ότι η χριστιανική Εκκλησία είχε μέλη ελληνιστές χριστιανούς και ιουδαιοχριστιανούς. Οι αντιδράσεις των ιουδαιοχριστιανών λόγω της επιτυχίας της πρώτης περιόδου των Αποστόλων Παύλου και Βαρνάβα ανάμεσα στους εθνικούς έφερε στην επιφάνεια το ζήτημα της σχέσης της Εκκλησίας με τον Ιουδαϊσμό, που απαιτούσε επίσημη και οριστική λύση.

α. Οι αιτίες και τα γεγονότα που οδήγησαν στη Σύνοδο

Οι ιουδαιοχριστιανοί πίστευαν ότι μέσα στην Εκκλησία συνέχιζαν να έχουν ισχύ οι διατάξεις του Μωσαϊκού Νόμου και της περιτομής. Υποστήριζαν ότι οι εθνικοί μπορούσαν να γίνουν δεκτοί ως μέλη της Εκκλησίας, μόνο αν έκαναν πρώτα περιτομή και τηρούσαν το Μωσαϊκό Νόμο. Γι' αυτούς ο Χριστιανισμός ήταν μια βελτιωμένη εκδοχή της ιουδαϊκής θρησκείας και όχι μια πανανθρώπινη πίστη θεμελιωμένη στην ελευθερία. Υπήρχε, λοιπόν, κίνδυνος, αν γίνονταν αποδεκτές οι απόψεις τους, να καταντούσε η πίστη μια φυλετική θρησκεία.

Όταν ο Παύλος και ο Βαρνάβας επέστρεφαν από την πρώτη αποστολική περιόδο τους, έφτασαν στην Αντιόχεια κάποιοι ιουδαιοχριστιανοί από τα Ιεροσόλυμα. Αυτοί απέφευγαν επιδεικτικά την επαφή με πρώην ειδωλολάτρες χριστιανούς, γιατί τους θεωρούσαν «ακάθαρτους» και τους έλεγαν: «Αν δεν περιτέμνεσθε, όπως προσαίνει ο νόμος του Μωυσή, δε μπορείτε να σωθείτε» (Πράξ. 15,1). Η στάση τους αυτή δημιούργησε μεγάλη αναταραχή και κρίση στην Εκκλησία της Αντιοχείας. Ο Παύλος και ο Βαρνάβας αντιτάχθηκαν έντονα σ' αυτές τις αντιλήψεις. Είχαν διαπιστώσει στην περιόδο τους ότι οι εθνικοί που βαπτίζονταν χριστιανοί ελάμβαναν το Άγιο Πνεύμα και δεν υστερούσαν σε τίποτα από τους ιουδαιοχριστιανούς. Για να αντιμετωπίσει όμως επίσημα και οριστικά το πρόβλημα, αποφασίστηκε τότε, κατά τα τέλη του 48 μ.Χ., να πάνε στα Ιεροσόλυμα οι δύο Απόστολοι μαζί με άλλα μέλη της Εκκλησίας της Αντιοχείας προκειμένου να λύσουν εκεί το ζήτημα με τους Αποστόλους και με όλη την τοπική Εκκλησία.

β. Η Αποστολική Σύνοδος

Ας δούμε πώς οι *Πράξεις των Αποστόλων* περιγράφουν τα γεγονότα που οδήγησαν σε μια σημαντική απόφαση για το μέλλον της Εκκλησίας:

Οι Δώδεκα Απόστολοι,
Μουσείο Τέχνης Μόσχα.

Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι για να εξετάσουν το θέμα αυτό. Αφού έγινε πολλή συζήτηση, έλαβε το λόγο ο απόστολος Πέτρος και τους είπε: «Αδελφοί, εσείς ξέρετε καλά ότι ο Θεός από παλιά με διάλεξε από όλους μας εμένα, για ν' ακούσουν οι εθνικοί από το στόμα μου το λόγο του ευαγγελίου και να πιστέψουν. Και ο Θεός, που γνωρίζει τις καρδιές των ανθρώπων, έδωσε σημάδι ότι κι αυτοί μπορούν να σωθούν, χορηγώντας τους το Άγιο Πνεύμα όπως και σ' εμάς. Δεν έκανε καμιά διάκριση ανάμεσα σ' εμάς και σ' αυτούς, αλλά καθάρισε με την πίστη τις καρδιές τους. Τώρα, λοιπόν, γιατί προκαλείτε το Θεό, θέλοντας να φορτώσετε στον τράχηλο των χριστιανών ένα βάρος, που ούτε οι πρόγονοί μας ούτε εμείς μπορούσαμε να σηκώσουμε; Αντίθετα, πιστεύουμε, ότι θα μας σώσει η χάρη του Κυρίου Ιησού, με τον ίδιο τρόπο που θα σώσει κι εκείνος» (15,6-11).

Στα Ιεροσόλυμα συγκεντρώθηκαν οι Απόστολοι και οι πρεσβύτεροι. Πρώτος μίλησε ο Απόστολος Πέτρος, που υπενθύμισε ότι Αυτός είχε φανερώσει και στον ίδιο ότι ο Θεός προσκάλεσε και τους εθνικούς στην Εκκλησία και τους έδωσε το Άγιο Πνεύμα, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς να θέτει άλλη προϋπόθεση πέρα από την πίστη. Ο Παύλος και ο Βαρνάβας, στη συνέχεια, διηγήθηκαν τα θαύματα που έκανε ο Θεός, μέσω αυτών, στους εθνικούς. Όταν τελείωσαν, το λόγο πήρε ο Ιάκωβος ο Αδελφόθεος και παρέθεσε τα λόγια του προφήτη Αμώς (9,11-12), που αναφερόταν στην μελλοντική πίστη όλων των εθνών στον Κύριο. Στο τέλος, είπε ότι η γνώμη του ήταν να μην επιβαρυνθούν με επιπλέον υποχρεώσεις οι εθνικοί που επιστρέφουν στο Θεό, μόνο να αποφεύγουν ειδωλολατρικά έθιμα και πρακτικές. Πρότεινε, μάλιστα, να τους σταλεί μια επιστολή με την οποία να τους γνωστοποιείται η απόφαση της Συνόδου. Πράγματι, η Εκκλησία των Ιεροσολύμων δέχθηκε ομόφωνα την πρόταση του Ιακώβου και εξέλεξε τον Ιούδα και τον Σίλα, μαζί με την αντιπροσωπεία της Εκκλησίας της Αντιοχείας για να μεταφέρουν την επιστολή. Η απόφαση στην οποία αναφερόταν η επιστολή ήταν:

Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί χαιρετούν τους αδελφούς που προέρχονται από τους εθνικούς στην Αντιόχεια, στη Συρία και στην Κιλικία. Επειδή ακούσαμε ότι μερικοί από μας ήρθαν και σας τάραξαν με τα λόγια τους και κλόνισαν τις ψυχές σας, χωρίς να τους έχουμε δώσει εντολή εμείς ... αποφασίστηκε ως σωστό από το Άγιο Πνεύμα και από μας να μη σας επιβάλλουμε κανένα πρόσθετο βάρος, εκτός από τα αναγκαία: να απέχετε από τα ειδωλόθυτα, το αίμα, το κρέας από πνιγμένα ζώα και την πορνεία. Αν φυλάγεστε από αυτά, θα κάνετε το σωστό (Πράξ. 15,23-29).

Οι απεσταλμένοι πήγαν στην Αντιόχεια, συγκέντρωσαν τους πιστούς και τους διάβασαν την επιστολή μέσα σε κλίμα μεγάλης χαράς και ικανοποίησης. Τώρα που το ζήτημα είχε και επίσημα διευθετηθεί, και ενώ ο Βαρνάβας πήγε στην Κύπρο, ο Παύλος μαζί με τον Σίλα, που έμεινε στην Αντιόχεια, ετοιμάστηκε για τις επόμενες περιοδείες του.

γ. Η σημασία της Συνόδου

Η σημασία τόσο του τρόπου με τον οποίο λειτούργησε, όσο και της απόφασης που έλαβε η Αποστολική Σύνοδος είναι μεγάλη. Όλα τα μέλη της Εκκλησίας συμμετείχαν και όλοι μαζί αποφάσισαν. Φανερώθηκε έτσι ο δημοκρατικός τρόπος της λειτουργίας της. Επιπλέον, μολονότι η πλειονότητα των μελών ήταν ιουδαϊκής καταγωγής, δεν έμειναν προσκολλημένοι στις ιουδαϊκές

τους αντιλήψεις. Η Εκκλησία, χωρίς να απαρνηθεί τις ιουδαϊκές της καταβολές, χειραφετήθηκε από τους ιουδαϊκούς θεσμούς και άνοιξε ο δρόμος για να γίνει ο Χριστιανισμός μια πανανθρώπινη, οικουμενική πίστη, στηριγμένη στην ελευθερία και όχι στη δουλική προσήλωση σε τυπικές, νεκρές εντολές.

Το πιο σημαντικό στοιχείο που φανερώθηκε μέσα από τη λειτουργία της Συνόδου εκφράζεται στο κείμενο της απόφασης («αποφασίστηκε ως σωστό από το Άγιο Πνεύμα και από μας»), όπου δηλώνεται ότι η τελική θέση διαμορφώθηκε μέσα από τη συνεργασία των πιστών με το Άγιο Πνεύμα.

Μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας, όπως θα δούμε σε επόμενες ενότητες, ο θεσμός των Συνόδων (συνοδικό σύστημα) έγινε ο εγγυητής της διδασκαλίας και των αποφάσεων της Εκκλησίας. Η πίστη ότι τις συλλογικές αποφάσεις τις καθοδηγούσε το Άγιο Πνεύμα έδινε τη βεβαιότητα ότι, παρά τις ανθρώπινες αδυναμίες, η Εκκλησία δε θα απομακρυνόταν από τον προορισμό της. Η Αποστολική Σύνοδος αποτελεί το παράδειγμα, και για τη σημερινή εποχή, του τρόπου με τον οποίο η Εκκλησία μπορεί να αντιμετωπίσει προβλήματα και θέματα που απαιτούν λύση σε πανορθόδοξο επίπεδο.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Οι ιουδαιοχριστιανοί επέμεναν ότι οι εθνικοί θα μπορούσαν να γίνουν χριστιανοί, μόνο αν πρώτα ακολουθούσαν το Μωσαϊκό Νόμο. Η θέση τους αυτή δημιούργησε προβλήματα στην Αντιόχεια.
- Το πρόβλημα λύθηκε με την Αποστολική Σύνοδο, στα τέλη του 48 μ.Χ. στα Ιεροσόλυμα. Οι Απόστολοι και οι αντιπρόσωποι του λαού, οι πρεσβύτεροι, αποφάσισαν με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος ότι οι εθνικοί που γίνονταν χριστιανοί δε χρειαζόταν να τηρούν το Μωσαϊκό Νόμο, παρά μόνο να απέχουν από ειδωλολατρικές πρακτικές και συνήθειες.
- Η σημασία της Αποστολικής Συνόδου είναι μεγάλη, αφενός γιατί έδειξε ότι ο Χριστιανισμός είναι μια οικουμενική πίστη, αφετέρου γιατί έγινε το υπόδειγμα για τις μετέπειτα συνόδους της Εκκλησίας.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ποιες ήταν οι αιτίες και ποια η αφορμή για τη σύγκληση της Αποστολικής Συνόδου;
2. Προσπαθήστε να αποκρυπτογραφήσετε τα χαρακτηριστικά της Συνόδου και να διατυπώσετε το μήνυμά της για τη σημερινή Εκκλησία.
3. Ποιο είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από την προσπάθεια των Αποστόλων – για την οποία έχουμε μιλήσει μέχρι τώρα – να διαδώσουν το μήνυμα του Χριστού σ' όλη την οικουμένη; Δικαιώθηκαν από την ιστορία του Χριστιανισμού;
4. Εδώ και πολύ καιρό γίνονται προσπάθειες να ετοιμαστεί μια Πανορθόδοξη Σύνοδος που θα αντιμετωπίσει προβλήματα της σύγχρονης Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ποια, κατά τη γνώμη σας, θέματα θα έπρεπε να την απασχολήσουν;

8. Ο Απόστολος Παύλος στην Ελλάδα

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- την ιεραποστολική δράση του Αποστόλου Παύλου στην Ελλάδα
- τους τρόπους που χρησιμοποίησε για τη μετάδοση της πίστης
- τις περιοδείες του ως το μαρτύριό του στη Ρώμη.

Η Αποστολική Σύνοδος έδωσε τη δύναμη στον Απόστολο Παύλο να συνεχίσει το κήρυγμα του Ευαγγελίου στον εθνικό κόσμο. Στις επόμενες ιεραποστολικές του περιοδείες ο Απόστολος θεμελίωσε και οργάνωσε τις πρώτες χριστιανικές κοινότητες στην Ελλάδα.

α. Εγκαθίδρυση ενός νέου πολιτισμού στην Ελλάδα

Ο Απόστολος Παύλος μαζί με τον Σίλα και έναν νεαρό χριστιανό, τον Τιμόθεο, ξεκίνησαν από την Αντιόχεια για τη δεύτερη αποστολική περιοδεία. Αρχικά επισκέφτηκαν τις πόλεις της Μ. Ασίας, στις οποίες ο Απόστολος Παύλος είχε ήδη κηρύξει κατά την πρώτη περιοδεία του, γνωστοποιώντας τις αποφάσεις της Αποστολικής Συνόδου. Στη συνέχεια το Άγιο Πνεύμα τους κατήθυνε προς την Τρωάδα. Εκεί ο Απόστολος Παύλος είδε ένα όραμα: ένας Μακεδόνας στάθηκε μπροστά του και τον παρακάλεσε λέγοντας «πέρασε στην Μακεδονία και βοήθησέ μας» (Πράξ. 16,9). Αυτή η θεία παρέμβαση έγινε η αφορμή του εκχριστιανισμού της Ελλάδας και της εγκαθίδρυσης, όχι μόνο εκεί, αλλά και σταδιακά σε ολόκληρη την Ευρώπη, ενός νέου πολιτισμού.

Οι Απόστολοι με πλοίο πέρασαν στη **Σαμοθράκη** και από εκεί στη **Νεάπολη** και μετά στους

Περιοδείες του Αποστόλου Παύλου.